

Arrest

nr. 209 981 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit en bent u een Tamil van etnische origine. U bent geboren op 10.07.1979 in Karainagar, Karaithivu, Jaffna en bent tot de 8ste graad naar school geweest. In 1992 bent u verhuisd naar Anakoddai, Uryapulam in Jaffna. In 1995 verhuisde u naar de stad Negombo. Een jaar later raakten uw ouders vermist toen zij probeerden per boot te vluchten naar het buitenland. U bleef met uw grootmoeder in Negombo wonen, waar u na de verdwijning van uw ouders werk moest zoeken. In 2002 begon u te werken in een grindfabriek, waarna u een tijdje later een eigen vrachtwagen kocht.

In 2008 bezat u 14 voertuigen en startte u het bedrijf "Royal Travels and Cars" op. Op 10 oktober 2008 reisde u naar Duitsland, waar u op 10 november 2008 asiel aanvraagde. In 2009 keerde u zonder te wachten op uw beslissing, terug naar Sri Lanka en kocht in een huis in Wellawatte, in de hoofdstad Colombo, waar u samen met uw vrouw en schoonbroer uw bedrijf verder runde. Op drie september 2009 werd u door de transportdivisie van de overheid gevraagd om vijf vrachtwagens aan hen te verhuren. De vrachtwagens werden ingezet in het voormalig oorlogsgebied, en u ging er zelf wekelijks op inspectie in Vavuniya om eventuele beschadigingen aan deze vijf vrachtwagens vast te stellen. Op 13 september 2009 deed u een eerste inspectie, gevolgd door een tweede op 20 september, een derde op 27 september en een vierde op 4 oktober. U bracht bij de derde en vierde inspectie likeur en sigaretten mee, ter compensatie van de gratis lunch die u er altijd kreeg. De likeur dronk u bij deze inspecties samen op met het overheidsleger, waaronder ook met de brigadier van de 35ste divisie, S. genaamd. Tijdens deze feestelijkheden waarbij jullie samen likeur dronken, kreeg u video's te zien met oorlogsmisdaden tegen de Tamil bevolking, gepleegd door het Sri Lankaanse leger. U was geschokt met wat u te zien kreeg en zette de video's over naar uw eigen telefoon, waarna u ze de volgende dag aan uw vrouw toonde. U zag beelden van moorden en verkrachtingen, en uw vrouw herkende één van de slachtoffers als een Sri Lankaanse Tamil journaliste, I.P., werkzaam in de LTTE media. Na het zien van deze video's volgde er nog één inspectie, op 11 oktober en op 4 november werden de voertuigen opnieuw aan uw bedrijf afgeleverd. Op 02 december 2009 werd uw dochter één maand. Er kwamen enkele vrienden uit de politiek naar het verjaardagsfeest, waaronder parlamentslid Sr., L.K. en K.. Sr. was van de Tamil Arasu Kachchi partij, en L.K. en K. van de JVP (Janatha Vimukthi Peramuna of People's Liberation Front). Op dit feest toonde u hen enkele beelden van de oorlogsmisdaden. L.K. besluit de beelden uit te brengen, waardoor ze op 26 januari 2010 werden uitgezonden op een Indisch TV kanaal. Hij deed dit om de Tamilgemeenschap te helpen, en eveneens om de Mahinda partij van de toenmalige President Rajapaksa Mahinda, te verslaan. L.K. vraagt u eveneens om hem in contact te brengen met brigadier S., waardoor L.K. in het bezit kwam van meerdere gelijkaardige video's.

Een periode later blijken L.K. en K. te zijn ontvoerd. U bespreekt deze ontvoeringen 15 april 2013 met politicus Sr., aan wie u ook de beelden geeft van de oorlogsmisdaden waarover u beschikt. Ook Sr. brengt deze beelden uit, die op 13 oktober 2013 worden uitgezonden op Chanel 4 in het Verenigd Koninkrijk.

Begin 2015 zijn het nieuwe presidentsverkiezingen in Sri Lanka. De video's van de oorlogsmisdaden worden een verkiezingsthema. In de Sri Lankaanse media vallen zowel uw naam als de naam van uw bedrijf. Het gevolg hiervan waren dreigtelefoons, medewerkers van uw bedrijf die werden lastig gevallen, en uiteindelijk ook een aanval van de illegale milities van president Rajapaksa op uzelf. U leefde na deze aanval nog anderhalve maand ondergedoken in een auto, een watertank of op uw balkon. Nadat president Rajapaksa de verkiezingen verliest, wijt hij dit verlies aan de beelden van de oorlogsmisdaden, waarvan u mede verantwoordelijk bent voor de bekendmaking ervan. Ook het leger doet deze periode nog een huiszoeking bij u, waarbij uw documenten en computers werden verbrand. U besloot dat u niet meer veilig was en dat u het land moest verlaten.

Op 10 augustus 2015 maakte u uw paspoort aan. Op 12 augustus dat jaar werd uw medewerkster S.R. door onbekende mensen in Colombo vermoord. Op 16 september 2015 vertrok u vanuit Sri Lanka naar Thailand. U had een visum voor Thailand verkregen en u vertrok met uw eigen paspoort. De smokkelaar wisselde dit paspoort echter na de transit in Maleisië, waarna u verder reisde met een vals paspoort via Kazachstan, Praag en Frankrijk. Op 5 oktober 2015 vraagt u in België asiel aan.

Toen u uit Sri Lanka vertrok, verhuisde uw vrouw met uw dochters naar haar moeder in Inuvil, Jaffna. Op 29 januari 2016 wordt uw vrouw door overheidsaanhangers aangevallen in Inuvil, waarna ze voor zeven of acht maanden onderduikt bij een vriend op het eiland Nedum. Ze keert daarna terug naar haar moeder, wanneer uw dochter daar op 15 juni 2017 werd aangevallen door het Sri Lankaans leger. Uw dochter werd hiervoor twee weken opgenomen in het ziekenhuis in Jaffna. Uw vrouw besloot hierna terug te verhuizen naar een vriend op het eiland Nedum, waar ze tot de dag van uw gehoor op het CGVS ondergedoken leeft.

Om uw asielaanvraag te staven legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: uw origineel geboortecertificaat, alsook een kopie van de geboortecertificaten van uw vrouw en twee dochters, uw originele NIC (National Identity Card), uw origineel huwelijkscertificaat en uw Duitse verblijfskaart uit 2008. U legt enkele gekopieerde bladzijden uit uw paspoort en uit uw vals paspoort neer. U legt businesskaartjes neer van twee hotels, vliegtickets van uw reisweg en bewijzen van geld transfers van de Western Union.

Verder legt u krantenartikelen neer over K. en L.K., parlamentslid Sr., de moord op S.R. en over de gewapende groeperingen van Rajapaksa, alsook foto's van het verjaardagsfeest van uw dochter en uw werkneemster S.R.. Tot slot legt u ook een klacht neer die u indiende bij de Belgische politie bij uw aankomst in België.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Als eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen gedaan voor de Belgische asiendiensten tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen gedaan tijdens uw asielaanvraag in Duitsland op 10 november 2008 zoals blijkt uit de gegevens van uw asieldossier waarvan een kopie in bijlage. Uw verklaring dat u slechts als toerist naar Duitsland ging en er op aanraden van uw vrienden asiel aanvroeg, volstaat niet om uw gedrag waarbij u misbruik maakte van de asielprocedure goed te praten. U slaagt er niet in een aannemelijke verklaring voor uw gedrag te bieden. Dat u aldus de Duitse asielinstanties ernstig heeft trachten te misleiden, brengt uw algemene geloofwaardigheid sterk in het gedrang. Zo vroeg u op 10 november 2008 in Duitsland asiel aan onder een valse identiteit, met name V.A.. Hoewel u over uw asielaanvraag in 2008 in Duitsland tijdens uw gehoor op het CGVS spontaan vertelt (CGVS p. 4), heeft u dit feit bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk proberen te ontkennen (Verklaring DVZ p. 9), wat impliceert dat u deze asielaanvraag aanvankelijk hoopte achter te houden. Zo beweert u er aanvankelijk dat u niet naar Duitsland bent geweest, maar enkel naar de Duitse ambassade in Sri Lanka. Pas wanneer de bevoegde ambtenaar u meedeelt dat hier bewijzen voor zijn, geeft u uw asielaanvraag in Duitsland toe (Verklaring DVZ p.9). U legt op het CGVS eveneens uw tijdelijke verblijfskaart uit Duitsland neer. U beweert op het CGVS dat u naar Duitsland kwam als toerist en onder druk van uw vrienden asiel heeft aangevraagd. Zelf was u nooit van plan om te blijven, omdat u naar uw bewering geen problemen kende in Sri Lanka (CGVS p. 4). U vroeg in Duitsland asiel aan onder een valse naam, naar eigen zeggen omdat u van vrienden hoorde dat u anders problemen zou kunnen krijgen bij uw terugkeer naar Sri Lanka (CGVS p. 5). Hieruit blijkt de bedrieglijke aard van uw eerdere asielaanvraag in Europa. Na opvraging en vertaling van uw asieldossier in Duitsland blijkt echter dat u niet enkel asiel aanvroeg onder een valse naam, maar dat eveneens uw geboortedatum, geboorteplaats, huidige woonplaats, familiesituatie alsook uw asielmotieven ernstig verschillen van uw verklaringen gegeven op het CGVS. Tijdens uw gehoor in Duitsland, afgenomen op 11 november 2008, blijkt het volgende: u verklaarde te zijn geboren op 01.11.1977 (Asielaanvraag Duitsland p. 5) in Kokkaththadurai en ten tijde van uw asielaanvraag woonachtig te zijn in Colombo (Asielaanvraag Duitsland p. 4), in een huis wat uw moeder in 2003 in Colombo had gekocht (Vertaling asielaanvraag Duitsland, p. 2). Uw vader was naar uw verklaring in 1994 overleden aan kanker (Vertaling p. 3). U verklaarde getrouwd te zijn met U.S., een vrouw die eveneens zou zijn gevlucht en waar u op dat moment geen contact meer mee had. U was op dat moment nog niet officieel getrouwd omdat de LTTE dit voor mensen onder de 30 jaar verboden zou hebben (Vertaling p. 2). Zelf was u tot 1998 visser in Mullaitivu (Vertaling p. 3), met name tot uw beweerde arrestatie. Bij de uiteenzetting van uw vluchtmotieven voor de asielinstanties in Duitsland, verklaart u verder tussen 10.09.1998 en 07.03.2003 te zijn gearresteerd. De reden die u hiervoor opgaf was omdat u door de LTTE gedwongen werd met uw boot te varen en wapens te smokkelen tussen Mullaitivu en Trincomalee. U werd op een bepaald moment door de politie gesnapt, waarna u vijf jaar werd gedetineerd. Na uw arrestatie werkte u sinds 2003 in een hotel Sumangal Lodge in Colombo. U geeft het adres, het aantal gasten en de eigenaar van het hotel, en bent doorheen uw verklaringen redelijk gedetailleerd. U ontdekte in het hotel, samen met uw vriend Su., granaten, pistolen en andere wapens in een kamer. Uw werkgever lichtte de politie in, waarna vier personen werden gearresteerd. U werd hierop bedreigd door die organisatie, die uw huis binnenvielen en uw vrouw hadden aangevallen. Twee vrienden van u, waaronder Su., die bij uw problemen waren betrokken, werden vermoord. U legt hierover ook een krantenartikel neer. U besloot hierop te vluchten (Vertaling p.5 en p.6). Om uw asielaanvraag te staven legt u bij de Duitse asielinstanties eveneens documenten neer, zoals enkele pagina's uit uw dossier van het Police Special Bureau te Trincomalee, om uw detentie in 10.09.1998 te staven. Op 01.07.2009 krijgt u in Duitsland de beslissing tot weigering van de aanvraag voor erkenning, weigering van verlening van de asielprocedure en de beslissing tot deportatie (Vertaling p. 12). Uit uw dossier in Duitsland werd eveneens de volgende melding gemaakt: " De aanvrager brengt een dramatisch verhaal naar voren, maar wacht niet op de beslissing van de asielaanvraag af.

Hij verbergt zich uit de beslissing van de asielpcedure in maart 2009 (Vertaling p. 16). Tot 19.03.2009 was uw adres in Duitsland bekend, daarna niet meer (Vertaling p. 11). "

De verklaring dat u op het CGVS aflegt, met name dat u als toerist naar Duitsland kwam en nietsvermoedend in Duitsland asiel aanvraagde omdat enkele vrienden u dit zeiden, kan dus allesbehalve worden geloofd. Gezien uw uitgebreide en gedetailleerde verklaringen in Duitsland en de bijhorende documenten om uw asielrelaas te staven, kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering als zou u onwetend zijn en asiel hebben aangevraagd in Duitsland zonder duidelijk doel. Daarenboven zijn niet alleen uw naam, maar ook uw geboortedatum, uw geboorteplaats, uw banden met de LTTE en uw familiesituatie en uw asielmotieven zijn volledig verschillend van uw verklaringen afgelegd op het CGVS. Tot slot bevatten uw verklaringen bij de Duitse asielinstanties enkele verdachte gelijkenissen met uw verklaringen op het CGVS, zoals uw vrouw die werd aangevallen, uw vrienden die werden vermoord en krantenartikelen die u voorlegt om de moord op uw vrienden te staven. Bovenstaande vaststellingen impliceren dat u heeft getracht de Duitse autoriteiten bedreigd op een verkeerd spoor te zetten, wat uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt. Bovendien bevestigt het gegeven dat u vrijwillig naar Sri Lanka terugkeerde, dat u geen vrees hoefde te koesteren ten aanzien van de Sri Lankaanse autoriteiten bij uw terugkeer.

Tevens dient te worden geconcludeerd dat u uw vluchtmotieven uiteengezet op het CGVS eveneens niet geloofwaardig kan voorstellen en evenmin hard kan maken. Hoewel bijzonder uitvoerig beschreven, bevatten uw verklaringen op cruciale punten tegenstrijdigheden of lacunes, waardoor ook aan uw vluchtmotieven geen geloof meer kan worden gehecht.

Zo beweert u in het bezit te zijn gekomen van video's die oorlogsmisdaden van het toenmalige leger in Sri Lanka onthullen, die u via enkele politici heeft verspreid. Hoe u aan deze video's bent geraakt, doet een eerste keer de wenkbrauwen fronsen. Zo zou u op een feestelijke avond met wat alcoholische drank video's te zien hebben gekregen van het leger, waar zij oorlogsmisdaden pleegden tegen de Tamil gemeenschap. Vooreerst is het vreemd te noemen dat de militairen u, zelf een man van de Tamilgemeenschap, vertrouwen en deze video's tonen, ondanks het feit dat zij u slechts enkele keren in een professionele context zouden hebben ontmoet (CGVS p. 14). Nog veel merkwaardiger is echter de manier waarop u deze video's gewoon op uw eigen telefoon kon overzetten, zonder dat iemand zich hier vragen bij stelde. Zo zou u deze video's openlijk op uw telefoon hebben gezet, onder toezicht van brigadier S., die u hiertoe om onbekende reden toe stimuleerde (CGVS p. 16). U echter gevraagd naar deze video's, blijkt u hiervan jammer genoeg niet meer in uw bezit, en verwijst u voorts naar het internet (CGVS p. 17). Op 4 november 2009 beëindigde u naar uw verklaring uw werkzaamheden met de militairen en brigadier S., waarna u deze beelden van het leger heeft verspreid. Het verspreiden van deze beelden zou naar uw verklaring zijn begonnen op een feestje van uw dochter, meer bepaald toen uw dochter één maand werd. Het feestje, dat doorging op 2 december 2009, werd bijgewoond door de politici L., K. en Sr. (CGVS p. 14). U beweert dat L.K. en K. na de uitzending van de beelden in India, op een dag omwille van het uitgeven van deze beelden werden ontvoerd. U weet merkwaardig genoeg niet meer wanneer dit was, en zelfs wanneer het CGVS u vraagt een periode te noemen en niet per se een datum, verwijst u naar de documenten die u heeft neergelegd. Hoewel uw relaas bijzonder gedetailleerd is met uiterst veel data, kan u het jaar waarin L.K. en K. zijn ontvoerd niet situeren (CGVS p. 19). Wanneer het CGVS hierop doorvraagt, en u vraagt hoelang na het uitbrengen van de video's op TV kanaal in India, deze twee politici werden ontvoerd, verklaart u dat dit mogelijks een paar maanden later was. Nochtans beweert u op het CGVS dat de video's in India werden uitgezonden op 26 januari 2010 (CGVS p. 14). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat L.K. en K. werden ontvoerd op 9 december 2011, niet enkele maanden maar bijna twee jaar na het verschijnen van de beelden op het TV kanaal. Dat u echter de datum van hun ontvoering bij de DVZ wel weet (DVZ Vragenlijst p. 2), doet een ingestudeerde karakter van uw asielrelaas vermoeden. Informatie hierover werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

Op de vraag waar u precies was toen u het nieuws over de ontvoeringen vernam, beweert u erg vaag dat u in 'Colombo' was. Het nieuws zelf vernam u via de kranten en u weet verder niet hoe ze precies zijn ontvoerd (CGVS p. 20), wat opnieuw zeer bedenkelijk te noemen is gezien uw voorgehouden band met deze mannen en uw verklaring dat u bezwarend beeldmateriaal met hen had gedeeld. Nochtans bent u er zeker van dat de twee politici werden ontvoerd naar aanleiding van het uitbrengen van de video's, die u hen heeft aangeleverd (CGVS p. 20). Men zou nochtans kunnen verwachten dat ook u zich na dit incident bedreigd zou voelen, waardoor u op zijn minst inspanningen zou leveren hier meer informatie over te vergaren. In dit licht is uw gebrekkige informatie over hun ontvoering erg bevreesdend te noemen.

Op de vraag of u niemand hierover belde, bijvoorbeeld uw vriend en parlamentslid Sr., die L.K. en K. eveneens kende, verklaart u van niet. Plots beweert u hierover dat jullie vrienden waren maar geen persoonlijke zaken bespraken, wat volledig in strijd is met andere verklaringen, zoals hun aanwezigheid op enkele feestjes van uw eigen dochter. Pas op 15 april 2013, een ruim jaar na de ontvoering van L.K. en K., bespreekt u de video's en de ontvoering van L.K. en K. met uw vriend politicus Sr., wat toch bijzonder laat is te noemen. Eveneens bedenkelijk is het feit dat u zich niet herinnert wanneer uw vrienden ongeveer zijn ontvoerd, maar zich wel herinnert op welke datum u dit met Sr. besprak. Hoewel u zeker bent dat L.K. en K. werden ontvoerd of vermoord door het uitbrengen van de video's, geeft u de beelden op 15 april 2013 opnieuw door aan parlamentslid Sr., wat in dit licht toch een groot vertrouwen in Sr. impliceert (CGVS p. 14). U bent op dat moment – ondanks uw eigen beweringen – toch al op de hoogte wat de consequenties van het uitbrengen van deze video's kunnen zijn. Naar uw verklaringen deed u dit in die tijd met alle goede bedoelingen, en was u zich van geen kwaad bewust dat u hiermee de overheid tegen de borst ging stoten of dat het u zelf in de problemen zou brengen (CGVS p. 20). Deze bewering is jammer genoeg niet geloofwaardig te noemen. Uw twee bevriende politici werden naar uw bewering naar aanleiding van de video's immers ontvoerd en misschien vermoord.

Ook uw grenzeloos vertrouwen in de drie bevriende politici, doet de wenkbrauwen verder fronsen. Door het verspreiden van oorlogsmisdaden, gepleegd door het Sri Lankaanse leger, waardoor er zelfs politici zijn ontvoerd, zet u ook uw eigen leven op het spel. Op de vraag hoe u, bedrijfsvoerder van een vrachtwagenbedrijf, deze politici heeft leren kennen en hoe jullie vriendschap is ontstaan, blijft u bijzonder vaag. Zo zou u hen hebben leren kennen omdat u vrachtwagens aan hen verhuurde. Hoe jullie dan precies vrienden werden, in die mate dat zij op het verjaardagsfeestje van uw dochter worden uitgenodigd (CGVS p. 14), alsook in die mate dat u hen in vertrouwen nam de video's mee te bespreken, maakt u niet duidelijk. U geconfronteerd met de bedenking dat enkele zakelijke interacties nog niet zorgen voor een vriendschap of een vertrouwensband tussen politici en burgers, beweert u dat het er in Sri Lanka anders aan toegaat. Zo tracht u dit te verklaren met de bewering dat ze vriendelijk worden wanneer ze iets nodig hebben (CGVS p. 18), wat het vertrouwen dat u in hen stelde allerm minst verklaart. Integendeel, dergelijke opportunistische vriendschappen zouden u eerder moeten aansporen voorzichtiger te zijn in wie u voor welke zaken in vertrouwen zou nemen. U slaagt er met andere woorden niet in uw band met deze politici te schetsen, zodat dit strookt met uw gedrag en het vertrouwen dat u in hen stelt.

U beweert dat uw eigen problemen begonnen na de presidentsverkiezingen in 2015, waarin de Mahinda partij van President Rajapaksa werd verslagen (CGVS p. 15). Zo beweert u dat uw naam en dat van uw bedrijf in deze verkiezingscampagne werd vermeld. Hoe u werd ontmaskerd als leverancier van enkele van die video's, wijst u merkwaardig genoeg naar de drie bevriende politici, waarbij u plots beweert dat zij loyaler zijn aan hun partij dan aan jullie vriendschap (CGVS p. 21). Deze bewering strookt niet met het eindeloos vertrouwen dat u eerder in hen had gesteld door de video's aan te leveren, zelfs na de ontvoering van L.K. en K. omwille van deze video's. Nog merkwaardiger is het feit dat u het CGVS niet in detail kan vertellen wanneer u hoorde dat uw naam en bedrijf in de Sri Lankaanse media werd vermeld. Nadat u de vraag aanvankelijk heeft trachten te ontwijken, beweert u hierna dat uw schoonbroer u hiervan op de hoogte heeft gebracht. Zo heeft u verder nooit met eigen ogen gezien waar en wie uw naam heeft gebruikt, en bent u hier bovendien ook nooit naar op zoek gegaan. Dat u zich op dat moment concentreerde op uw bedrijf, is een antwoord dat allerm minst kan overtuigen (CGVS p. 21). Opnieuw weet u immers wél dat deze video's de aanleiding kunnen geven tot ontvoeringen, zoals wat met L.K. en K. is gebeurd. Bovendien legt u wel krantenartikelen neer over de ontvoering van L.K. en K., over uw vermoorde medewerkster S.R., en over illegale milities van de ex-president. Dat u daarentegen een bijzonder passieve houding aanneemt aangaande de vermelding van uw naam en bedrijf in de Sri Lankaanse media, is zeer moeilijk te geloven. Het bevat immers de kern van uw asielrelaas. U legt hiervan geen bewijzen neer, maar heeft hier ook verder geen inspanningen toe geleverd. Ook het CGVS vond geen verwijzingen van u of uw bedrijf in de Sri Lankaanse media, gerelateerd aan de video's of aan de verkiezingen waarover sprake.

Op het moment dat u naar uw bewering ondergedoken leefde in Sri Lanka, werd ook een andere medewerkster van uw bedrijf vermoord. Ook dit tracht u te staven, in tegenstelling tot uw eigen vervolging, met een krantenartikel. In het krantenartikel waarover sprake staat echter niets dat kan staven dat deze vrouw werkzaam was in uw bedrijf. Verder moet ook worden opgemerkt dat u haar zowel op de DVZ (DVZ vragenlijst p.3) als op het CGVS de naam "S.R." geeft (CGVS p. 14), wat toch bijzonder weinig doorleefd is wanneer het gaat over een eigen medewerkster, en ernstige vragen doet rijzen omtrent het feit of u deze vrouw, die u niet bij haar voornaam noemt maar bij een initiaal, persoonlijk heeft gekend.

Als laatste beweert u dat ook uw schoonbroer, eveneens werkzaam in uw bedrijf, problemen kreeg waardoor hij naar Australië moest vluchten. Wanneer het CGVS u echter vraagt om welke problemen het gaat, kan u hier niets meer over vertellen. Zo was u naar uw verklaring zelf al uit het land vertrokken toen uw schoonbroer problemen kreeg. Voorts blijkt dat u ook nooit bij uw vrouw informeerde over de problemen van uw schoonbroer, waardoor hij is moeten vluchten (CGVS p. 22). Nochtans heeft u wel vernomen dat uw schoonbroer naar Thailand is gevlucht en werd geregistreerd door de Verenigde Naties (CGVS p. 22). Dat u op dit moment niets zou vragen over zijn problemen, waar u toch ook zelf in betrokken bent, is opnieuw zeer bevreemdend te noemen. Ook dit komt weinig doorleefd over. Het zijn immers problemen gerelateerd aan uw eigen asielmotieven, waardoor aldus toch enige betrokkenheid verwacht kan worden.

Aangaande de aanvallen op uw vrouw en dochter moet eveneens worden vastgesteld dat u geen eenduidige verklaringen aflegt. Zo verklaart u dat uw dochter op 15 juni 2017 werd aangevallen bij haar grootmoeder in Inuvil, waarna zij werd gehospitaliseerd en uw vrouw vervolgens besloot met uw dochter onder te duiken op het eiland Nedum (CGVS p. 9). Op de vraag of dit al eerder was gebeurd, verklaart u aanvankelijk dat hetzelfde een eerste keer gebeurde toen u nog in Wellawate, Colombo woonde, en een tweede keer in Jaffna (CGVS p. 10). Later wijzigt u uw verklaringen en beweert u dat uw vrouw een eerste keer werd aangevallen op 29 januari 2016, waarna ze vertrok naar Nedum eiland. Ze keerde na een achttal maanden terug naar haar moeder, waar uw dochter op 15 juni 2017 opnieuw werd aangevallen, en uw vrouw opnieuw naar Nedum verhuisde (CGVS p. 10). Wanneer het CGVS u confronteert met uw verschillende verklaringen, verduidelijkt u dat uw vrouw twee keer in Jaffna werd aangevallen, en u een keer in Wellawate, Colombo (CGVS p. 10). Letterlijk beweert u dat uw vrouw in Wellawatte nooit werd aangevallen (CGVS p. 11). Later in het gehoor beweert u echter opnieuw dat uw vrouw ook werd aangevallen toen u ondergedoken in Sri Lanka leefde, met name op het moment dat het leger jullie huis doorzocht in Colombo (CGVS p. 22). U bent met andere woorden niet eenduidig omtrent de aanval op u, uw vrouw en uw dochter.

U verder gevraagd naar documenten aangaande de hospitalisatie van uw dochter nadat ze was aangevallen, verklaart u dat u niet in de mogelijkheid verkeert nog bijkomende documenten neer te leggen. Zo verklaart u echter dat u al uw eigendommen heeft verkocht om uw familie hier te krijgen, en dat u met deze zaken bezig bent. U verklaart voorts dat één van de ouders voor deze documenten naar het ziekenhuis moet gaan, en dat uw vrouw en dochters op het punt staan eveneens het land te verlaten (CGVS p. 11). Hoewel na uw gehoor blijkt dat u weldegelijk in staat was uw vrouw nog om bijkomende documenten te vragen, zijn bewijzen omtrent de ziekenhuisopname van uw dochter hier niet bij.

Aangaande het onderduiken van uw vrouw op het eiland Nedum dient eveneens de bedenking te worden gemaakt dat u niet weet waar ze precies onderduikt. Hoewel u nog contact met haar heeft via Viber, weet u niet bij welke vriend zij precies onderduikt (CGVS p. 10). Men zou toch kunnen verwachten dat u in een precarie situatie zoals u ze beschrijft, nagaat bij wie uw vrouw op dit moment ondergedoken is. Al is het maar om er zeker van te zijn dat zij onderduikt bij iemand die te vertrouwen is. Dat u over deze persoon niets meer weet, is zeer bedenkelijk te noemen.

Wat betreft de neergelegde documenten dienen eveneens enkele bedenkingen te worden gemaakt. Zo legt u op het CGVS slechts twee gekopieerde bladzijden neer van uw origineel paspoort (dd. 17.10.2017). Wanneer het CGVS u vraagt of u een kopie van uw hele paspoort op het CGVS kan neerleggen, verklaart u dat dit niet kan omdat uw vrouw ondergedoken leeft (CGVS p. 3). Ook levert u op het CGVS een kopie af van uw Sri Lankaanse identiteitskaart (NIC of National Identity Card), met aanvankelijk opnieuw de verklaring dat u de originele niet kan laten overkomen, omdat uw vrouw ondergedoken leeft. Toch maakt u op 30.10.2017, na uw gehoor op het CGVS, aan het CGVS opnieuw twee gekopieerde bladzijden van uw paspoort over, alsook een originele versie van uw geboortecertificaat, uw huwelijkscertificaat en uw NIC. Hoewel u aldus aanvankelijk beweert dat bijkomende documenten niet mogelijk zijn, slaagt u er toch in uw originele NIC neer te leggen. Echter, een originele enveloppe waarmee deze documenten zijn verstuurd, legt u niet neer. Voorts werd u gevraagd een kopie van het geheel van uw paspoort neer te leggen, wat u eveneens niet deed (CGVS p. 3). Ondanks het feit dat u in staat blijkt via contact met het thuisfront bijkomende documenten neer te leggen, legt u geen documenten neer van de opname in het hospitaal van uw dochter, die uw asielrelaas mede kunnen ondersteunen. U legt verder geen enkel document neer van uw bedrijf "Royal Cars and Travels", een organisatie die tevens ook niet op het internet is terug te vinden. Hierbij dient eveneens te worden opgemerkt dat u uw bedrijf bij uw verklaringen op de DVZ tot tweemaal toe "Royal Travels and Cabs" noemde (DVZ Vragenlijst p. 3), wat eveneens opmerkelijk is en de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw ondermijnt.

Aangaande uw vertrek uit Sri Lanka zijn er eveneens bedenkingen die dienen te worden gemaakt. Hoewel u beweert dat het Sri Lankaanse leger uw huis in Colombo doorzocht en uw documenten vernielde, (CGVS p. 14 en 22) en uw vrouw in juni 2017 werd aangevallen door het Sri Lankaanse leger (CGVS p. 9), bent u zonder problemen onder uw eigen naam en met uw eigen paspoort uit Sri Lanka vertrokken. Dit is toch merkwaardig te noemen, gezien de door u geschetste vervolging door de Sri Lankaanse overheid.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie aldus niet ombuigen. De geboortecertificaten, het huwelijkscertificaat, en uw identiteitskaart vormen hoogstens een bewijs voor uw identiteit, maar hebben geen bewijswaarde ten aanzien van uw vluchtmotieven. Ook gekopieerde bladzijden van uw echt en uw vals paspoort, alsook uw verblijfskaart in Duitsland, ondersteunen uw asielmotieven niet. Bovendien legt u slechts een deel van uw eigen paspoort voor, wat doet vermoeden dat u bepaalde gegevens in uw paspoort wenst verborgen te houden voor het CGVS. Ook aangaande uw vliegtickets en businesskaarten van hotels onderweg, moet worden geconcludeerd dat zij enkel uw reisweg mogelijks ondersteunen, maar geen bewijs vormen voor uw asielmotieven. Ook legt u bewijzen neer van geldtransfers via de Western Union en een klacht die u heeft neergelegd bij de Belgische politie, wat geen betrekking heeft op uw asielaanvraag. Wat betreft de krantenartikelen die u neerlegt dient het volgende te worden opgemerkt: zowel het artikel over MP Sr. als over de ontvoering van K. en L.K. en de moord op S.R. maken uw betrokkenheid in dit geheel niet hard. Zo staat u enkel dat Sr. een politicus is, dat K. en L.K. zijn ontvoerd en dat er een vrouw in Colombo werd doodgeschoten. Nergens in deze documenten worden u, uw bedrijf, of de video's waarover sprake betrokken. De foto's die u vervolgens neerlegt waarin Sr. en L.K. aanwezig zijn op het verjaardagsfeest van uw dochter, bewijzen enkel uw mogelijks contact met deze politici. Hoewel een man op de foto's duidelijke gelijkenissen vertoont met politicus Sr., rijzen er op basis van fysieke gelijkenissen vragen omtrent de ware identiteit van de man die u zelf aanduidt als L.K. op de foto. Aldus, opnieuw vormen deze foto's of artikelen allesbehalve een bewijswaarde van uw asielaanvraag, met name dat u aan hen de video's met oorlogsmisdaden zouden hebben gelekt. **Een grote lacune in uw afgeleverde documenten betreft echter het bewijs dat uw eigen naam en bedrijf werd vermeld in de Sri Lankaanse media, in het kader van de video's en de presidentsverkiezingen**, wat gezien uw reeks documenten toch mag verbazen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE (CGVS p. 8 en p.12), acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gezien bovenstaande vaststelling kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielaanvraag, waarop u uw asielmotieven steunt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Sri Lanka in uw hoofd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4,§2, a) en b) en c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 maart 2018 een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker haalt aan dat volgens "artikel 1 A 2) van het Verdrag van Genève is vluchteling hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen."

Betreffende zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland legt verzoeker uit dat hij op 10 oktober 2008 als toerist naar Duitsland reisde en onder invloed van vrienden een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hij voegt eraan toe dat hij de beslissing inzake zijn asielaanvraag niet afwachtte, maar begin 2009 vrijwillig terugkeerde naar Sri Lanka. Hij bevestigt dat hij geen problemen kende in Sri Lanka.

Verzoeker stelt verder dat hij in 2015 werkelijk problemen heeft gekend in Sri Lanka en hierom zijn land heeft ontvlucht. Hij geeft aan dat ook zijn echtgenote en kinderen het land zijn moeten ontvluchten en op heden in India bij een vriend verblijven.

Verzoeker betreurt dat hij ongeveer tien jaar geleden de Duitse asielinstanties ten onrechte heeft geraadpleegd voor een verzoek om internationale bescherming, maar voert aan dat dit niet in de weg staat dat hij *"sinds 2009 werkelijk problemen kreeg in zijn thuisland en heden bescherming zoekt in ons land."* Hij betoogt dat uit het feit dat verzoeker de Duitse asielinstanties heeft trachten te misleiden in het verleden, niet *ipso facto* kan afgeleid worden dat zijn asielaanvraag in België ongeloofwaardig moet bevonden worden. Verzoeker haalt aan dat hij recht heeft op een eerlijke en onpartijdige behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming in België.

Verzoeker herneemt zijn asielrelaas in het verzoekschrift: *"Verzoeker is in het bezit gekomen van video's die oorlogsmisdaden van het toenmalige leger tegen de Tamilgemeenschap in Sri Lanka onthullen. Verzoeker bevestigt dat hij de video's te zien kreeg van het leger zelf op een avond waar veel alcohol vloeide. Hij kon deze overzetten op zijn GSM. Hij heeft deze video's via enkele (bevriende) politici verspreid. Dit begon op een feestje van zijn dochter op 2 december 2009, waar ook L.K., K. en Sr. aanwezig waren."*

Verzoeker legt uit dat L.K. en K. ontvoerd werden nadat de beelden in India werden uitgezonden. Hij stelt dat hij hier geen datum op kon kleven, omdat hij pas zes jaar na de feiten (november 2011) werd gehoord door het CGVS. Hij maakt dezelfde opmerking betreffende de vraag waar verzoeker zich bevond toen hij het nieuws over de ontvoeringen vernam. Verzoeker meent dat het CGVS niet kan verwachten dat verzoeker zich nog alles in detail herinnert als het CGVS verzoeker pas ruim twee jaar na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming hoort.

Waar het CGVS het heeft het over een *"grenzeloos vertrouwen"* in de 3 politici en over een vriendschapsrelatie, verduidelijkt verzoeker dat K. een Tamil is en dat hij L.K. heeft leren kennen via K. (hij was een vriend van K.) en dat Sr. ook leraar was in een school en een kennis van zijn vrouw.

Verzoeker legt uit dat de *"eigen problemen van verzoeker zijn ontstaan na de presidentsverkiezingen in 2015. De Mahinda partij van president Rajapaksa werd verslagen. Zijn naam en de naam van zijn bedrijf ("Royal Cabs and Travels" en niet "Royal Cars and Travels", zoals verkeerdelijk weergegeven door het CGVS), werden vermeld in de verkiezingscampagne. Het gevolg hiervan waren dreigtelefoons, medewerkers van zijn bedrijf werden lastig gevallen en verzoeker werd het slachtoffer van een aanval van de illegale milities van president Rajapaksa zelf. Na deze aanval was verzoeker genooddaakt nog anderhalve maand ondergedoken te leven in een auto, watertank of zijn balkon. Een ander gevolg was dat het leger een huiszoeking uitvoert bij verzoeker thuis, waarbij zijn documenten en computers werden verbrand."*

Waar het CGVS het vreemd vindt dat verzoeker niet in detail kon vertellen wanneer zijn naam en de naam van zijn bedrijf in de media werden onthuld, stelt verzoeker te hebben meegedeeld dat zijn schoonbroer hem deze informatie bezorgde, net zoals deze hem ook inlichtte over het feit dat S.R., een medewerkster, werd gedood. Het gegeven dat het CGVS geen verwijzingen vond in de media over het bedrijf van verzoeker, hoeft volgens verzoeker niet te verbazen, gelet op het feit dat het CGVS de naam van het bedrijf van verzoeker niet correct heeft genoteerd.

Verzoeker stelt dat het niet mag verbazen dat hij niet actief op zoek is gegaan hoe zijn naam en de naam van zijn bedrijf in de media kwamen, nu het voor verzoeker vrij duidelijk was dat de drie politici melding gemaakt hadden van de video-opnames aan hun partij.

Wat betreft de aanval op zijn vrouw en dochter bevestigt verzoeker dat zijn vrouw een eerste maal werd aangevallen op 29 januari 2016 en een tweede maal werd aangevallen op het moment dat het leger de gezinswoning onderzocht in Colombo. Hij stelt voorts dat zijn dochter werd aangevallen op 15 juni 2017 en dat hij zelf werd aangevallen in Wettawale. Waar het CGVS een bewijs van de ziekenhuisopname vraagt, verduidelijkt verzoeker dat zijn vrouw en kinderen in India verblijven en dat zijn echtgenote dus niet naar het ziekenhuis kan gaan om daar een stuk te vragen dat de ziekenhuisopname bevestigt.

Aangaande de subsidiaire bescherming haalt verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoeker wijst erop dat de laatste jaren door verschillende mensenrechtenorganisaties regelmatig gerapporteerd werd over foltering ondergaan door Tamils bij vrijwillige of gedwongen terugkeer naar Sri Lanka (OSAR, *"Sri Lanka: dangers liés au renvoi des personnes d'origine tamoule, renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR"* van 16 juni 2015).

Verzoeker haalt tevens de jurisprudentie van het EHRM, *"I. tegen Zweden"*, aan.

In het verzoekschrift wordt gevraagd de *"betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en verzoeker de status van vluchteling toe te kennen. In ondergeschikte orde, hem de status van subsidiaire bescherming toe te kennen."*

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 14 juni 2018 legt verweerder de COI Focus *"Sri Lanka: Risico bij terugkeer"* van 29 mei 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka omdat hij beweerdelijk omwille van het verspreiden van video's met oorlogsmisdaden wordt gevisieerd door de Sri Lankaanse autoriteiten, alsook door de illegale milities van oud-president Rajapaksa. De commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoekers asielaanvraag.

2.4.2. Voorop stelt de Raad samen met het CGVS vast dat verzoeker reeds op 10 november 2008 een asielaanvraag (verzoek tot internationale bescherming) heeft ingediend in Duitsland (asiel dossier Duitsland in het administratief dossier). Hoewel verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS spontaan uitweidde over zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland (gehoorverslag van het CGVS van 17 oktober 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 4), trachtte verzoeker dit gegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) initieel te ontkennen (verklaring DVZ, punt 22). Pas wanneer verzoeker geconfronteerd werd met de resultaten van zijn vingerafdrukken, gaf hij zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland toe (*"De controle van uw vingerafdrukken in de centrale eenheid van Eurodac leverde een positief resultaat op (zie Eurodacverslag). Hebt u daar een verklaring voor?"*, *"Ik ben niet naar Duitsland geweest. Ik ben naar een Duitse ambassade geweest in Sri Lanka."*, *"Vertel aub de waarheid, we hebben een document dat zegt dat uw vingerafdrukken werden genomen in Duitsland, in Gieszen."*, *"Ik ben in 2008 gegaan naar Duitsland, maar ik ben teruggekeerd naar Sri Lanka alvorens de beslissing viel. Ik ben 2 maanden gebleven in Duitsland."*, verklaring DVZ, punt 24). De Raad kan hieruit slechts afleiden dat verzoeker niet de intentie had zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland aan de Belgische asielinstanties mee te delen en deze trachtte te misleiden.

2.4.3. Waar verzoeker aanvoert dat hij als toerist naar Duitsland ging en op aanraden van zijn vrienden een verzoek om internationale bescherming indiende, kan dit in het licht van verzoekers uitgebreide en gedetailleerde verklaringen in Duitsland en de bijhorende documenten om zijn vluchtrelaas te staven (asiel dossier Duitsland in het administratief dossier), geenszins worden aangenomen. Verzoeker ging voorbereid naar Duitsland, waaruit kan blijken dat hij wel degelijk een bepaald migratiedoel voor ogen had en niet louter omwille van toeristische doeleinden naar Duitsland was gereisd.

2.4.4. Verder blijkt uit verzoekers asiel dossier uit Duitsland dat hij een verzoek om internationale bescherming indiende onder een valse naam en dat eveneens zijn geboortedatum, geboorteplaats, huidige woonplaats, familiesituatie en zijn asielmotieven ernstig verschillen van zijn verklaringen in onderhavige asielprocedure. Daarnaast bevatten zijn verklaringen bij de Duitse asielinstanties enkele gelijkenissen met zijn verklaringen bij het CGVS, zoals zijn vrouw die werd aangevallen, zijn vrienden die werden vermoord en krantenartikelen die hij voorlegde om de moord op zijn vrienden te staven. Hieruit blijkt de bedrieglijke aard van zijn eerder verzoek om internationale bescherming in Europa. Bovendien staat in zijn asiel dossier in Duitsland te lezen dat verzoeker een dramatisch verhaal naar voor brengt, maar de beslissing van zijn verzoek om internationale bescherming niet afwacht. Verder wordt vermeld dat verzoeker onderdook sinds de beslissing van maart 2009, zodat er moet van uitgegaan worden dat de uitkomst van zijn asielprocedure voor hem onbelangrijk is (verzoek om internationale bescherming Duitsland, *"Bescheid"*, p. 5).

Verzoeker kan gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat uit het feit dat hij de Duitse asielinstanties heeft trachten te misleiden in het verleden, niet *ipso facto* kan afgeleid worden dat zijn verzoek om internationale bescherming in België ongeloofwaardig moet bevonden worden. De Raad merkt echter op dat het gegeven dat verzoeker de Duitse asielinstanties heeft trachten te misleiden wel degelijk zijn algehele geloofwaardigheid ondermijnt vooral nu hij dit gegeven trachtte verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker met groot gemak valse identiteitsdocumenten en ondersteunende documenten kan voorleggen aan de asielinstanties in Duitsland en België. Bovendien houdt het gegeven dat verzoeker in 2009 vrijwillig naar Sri Lanka terugkeerde in dat hij geen vrees koesterde ten aanzien van de Sri Lankaanse autoriteiten bij zijn terugkeer, wat verzoeker overigens ook bevestigt in zijn verzoekschrift.

2.4.5. Verzoeker slaagt er ook niet in zijn vluchtmotieven aannemelijk te maken. Vooreerst kunnen verzoekers verklaringen aangaande de video's met oorlogsmisdaden, welke tevens tot de kern van zijn asielaanvraag behoren, niet overtuigen. Zo kan niet worden ingezien dat de militairen verzoeker zouden vertrouwen en dergelijke video's tonen, nu verzoeker tot de Tamilgemeenschap behoort en zij verzoeker slechts enkele keren in een professionele context zouden hebben ontmoet (CGVS-verslag, p. 13). Evenmin kan worden ingezien dat verzoeker deze video's openlijk op zijn telefoon kon overzetten, onder goedkeurend toezicht van brigadier S. (*"hij deed zijn hand op mijn schouder en was blij dat ik dat deed"*, CGVS-verslag, p. 16).

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker deze filmpjes niet in zijn bezit heeft (CGVS-verslag, p. 17). Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij deze video's daadwerkelijk heeft verkregen.

2.4.6. Verzoeker stelde voorts dat hij zijn werkzaamheden met de militairen en brigadier S. op 4 november 2009 beëindigde en dat hij begon met het verspreiden van de videobeelden op het verjaardagsfeestje van zijn dochter, die één maand werd, op 2 december 2009 (CGVS-verslag, p. 14). Hij stelde dat hij Sr., L.K. en K. had uitgenodigd en de beelden aan L.K. toonde, die de video op zijn beurt in het Indische nieuws uitbracht (CGVS-verslag, p. 14). Verzoeker beweerde dat L.K. en K. na de uitzending van de beelden in India ontvoerd werden omwille van het uitgeven van deze beelden (CGVS-verslag, p. 14). Hoewel verzoekers relaas bijzonder gedetailleerd is en voorzien van uiterst veel data, kan verzoeker het jaar waarin L.K. en K. zijn ontvoerd niet situeren (CGVS-verslag, p. 19). Wanneer de dossierbehandelaar doorvraagt hoelang na het uitbrengen van de video's in India - volgens verzoeker werden deze uitgezonden op 26 januari 2010 (CGVS-verslag, p. 14) - deze twee politici werden ontvoerd, verklaarde verzoeker *"Niet één of twee weken, ik denk dat het een paar maanden later was."* (CGVS-verslag, p. 20). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat L.K. en K. werden ontvoerd op 9 december 2011 (*"Sri Lanka: Campaign for L.K., K. and the other 'disappeared'"* van 27 augustus 2012; *"Sri Lanka rally to protest against disappearances"* van 10 december 2013), niet enkele maanden maar bijna twee jaar na het verschijnen van de beelden in India. Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker dergelijke ingrijpende gebeurtenis, met name de ontvoering van twee van verzoekers vrienden omwille van beelden die hijzelf aan hen bezorgd had, wel degelijk in de tijd kan situeren, zelfs wanneer deze gebeurtenis zich zes jaar geleden heeft voorgedaan. Uit voorgaande kan slechts afgeleid worden dat verzoeker geen eigen verhaal naar voor brengt noch werkelijk ervaren gebeurtenissen. Bovendien wijst het gegeven dat verzoeker de datum van hun ontvoering bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel kan aangeven (vragenlijst CGVS, punt 3.5) op een ingestudeerd karakter.

2.4.7. Ook de vaststelling dat verzoeker het nieuws van de ontvoeringen vernam via de kranten en verder niet weet hoe ze precies ontvoerd zijn (CGVS-verslag, p. 19-20) ondergraaft zijn voorgehouden band met deze mannen, alsook zijn bewering dat hij bezwarend beeldmateriaal met hen zou gedeeld hebben. Gezien verzoekers voorgehouden betrokkenheid bij dit incident, kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker minstens inspanningen zou leveren om hier meer informatie over te vergaren, *quod non*. Op de vraag of verzoeker niemand hierover belde, bijvoorbeeld zijn vriend en parlamentslid Sr., die L.K. en K. eveneens kende, stelde verzoeker *"Nee, niemand belde mij. We zijn vrienden maar we bespreken zaken en bespreken geen persoonlijke zaken"* (CGVS-verslag, p. 19) terwijl vrienden net persoonlijke zaken wel bespreken te meer hun beweerdelijk aanwezigheid op enkele feestjes van zijn eigen dochter. Verzoeker gaf voorts aan dat hij pas op 15 april 2013, ruim een jaar na de ontvoering van L.K. en K., de video's en de ontvoeringen met Sr. besprak (CGVS-verslag, p. 14). Verzoekers beweerde vriendschapsbanden zijn dan ook een loutere bewering. Verzoeker slaagt er niet in zijn band met voornoemde politici te schetsen. Nochtans kan verwacht worden dat verzoeker, die door het verspreiden van oorlogsmisdaden begaan door het Sri Lankaanse leger ook zijn eigen leven op het spel zet, vertrouwen heeft in de personen aan wie hij de beelden laat zien. Gevraagd hoe verzoeker, bedrijfsvoerder van een vrachtwagenbedrijf, deze politici heeft leren kennen en hoe de vriendschap is ontstaan, stelt verzoeker *"Omdat ik voertuigen verhuurd, werd ik geïntroduceerd aan hen. Ze huurden mijn voertuigen. Sr. is ouder dan mij maar L.K. en L. zijn jonger. Maar maar een klein leeftijdsverschil"* (CGVS-verslag, p. 17). Verzoeker licht echter niet concreet toe hoe zij vrienden werden in die mate dat zij op het verjaardagsfeestje van verzoekers dochter werden uitgenodigd (CGVS-verslag, p. 14) en dat hij hen in vertrouwen nam om de video's mee te bespreken. Het is dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker deze beelden aan L.K., L. en Sr. toevertrouwde.

2.4.8. Tevens kan niet worden ingezien dat verzoeker, wetende dat L.K. en K. volgens verzoeker werden ontvoerd of vermoord door het uitbrengen van de video's, de beelden op 15 april 2013 aan Sr. geeft (CGVS-verslag, p. 14). Ten slotte stroken deze beweringen niet met objectieve informatie in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat de verdwijningen van L.K. en K. nergens melding wordt gemaakt van de verspreiding van bezwarend beeldmateriaal op een Indisch tv-kanaal, noch dat dit de directe aanleiding van hun ontvoering zou hebben uitgemaakt (*"Sri Lanka: Campaign for L.K., K. and the other 'disappeared'"* van 27 augustus 2012; *"Sri Lanka rally to protest against disappearances"* van 10 december 2013). De krantenartikelen schrijven louter dat L.K. en K. activisten waren.

2.4.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verduidelijkt dat K. een Tamil is en dat hij L.K. heeft leren kennen via K. (hij was een vriend van K.) en dat Sr. ook leraar was in een school en een kennis van zijn vrouw, komt dit voor als een loutere *post factum* verklaring, die tot stand is gekomen na kennisname van de bestreden beslissing. Immers, de Raad kan niet inzien dat verzoeker dit niet tijdens het gehoor, wanneer hem de vraag gesteld werd, kon toelichten.

2.4.10. Verzoeker beweerde dat zijn eigen problemen begonnen na de presidentsverkiezingen in 2015, waarin de Mahinda partij van president Rajapaksa werd verslagen omwille van de video's (CGVS-verslag, p. 15). Hij gaf aan dat zijn naam en dat van zijn bedrijf in deze verkiezingscampagne werd vermeld (CGVS-verslag, p. 14). Gevraagd hoe de oppositie verzoekers naam dan ontdekt heeft, wijst verzoeker naar zijn drie bevriende politici "*Omdat natuurlijk zijn ze meer loyaal aan hun politieke partijen dan dat ze bevriend zijn met mij.*" (CGVS-verslag, p. 20-21). Deze bewering strookt niet met het eerder vernoemde vertrouwen dat verzoeker in hen stelde. Verder is het niet geloofwaardig dat verzoeker het moment waarop hij zijn naam en bedrijf in de Sri Lankaanse media hoorde, niet kan aanduiden (CGVS-verslag, p. 21). Verzoeker stelde dat zijn schoonbroer hem hiervan op de hoogte heeft gebracht en dat hij nooit met zijn eigen ogen gezien heeft waar en wie zijn naam gebruikt had en dat hij er bovendien nooit naar op zoek is gegaan (CGVS-verslag, p. 21). Het is niet aannemelijk dat verzoeker geen belangstelling heeft voor de vermelding van zijn naam en bedrijf in de Sri Lankaanse media, temeer nu hij wel krantenartikelen neerlegt over de ontvoering van L.K. en K., over zijn vermoorde medewerkster S.R., en over illegale milities van de ex-president. Bovendien stelde verzoeker dat deze video's aanleiding kunnen geven tot ontvoeringen – zoals wat met L.K. en K. is gebeurd - zodat enige interesse kan worden verwacht, *quod non*. Verzoeker legt evenmin enig bewijs hiervan neer. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn naam of bedrijf werkelijk in de media werden genoemd, laat staan dat deze gelinkt werden aan het verspreiden van bezwarend beeldmateriaal.

2.4.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat het niet mag verbazen dat hij niet actief op zoek is gegaan hoe zijn naam en de naam van zijn bedrijf in de media kwamen, nu het voor verzoeker vrij duidelijk was dat de drie politici melding gemaakt hadden van de video-opnames aan hun partij, kan dergelijke uitleg niet overtuigen. Indien verzoeker werkelijk dergelijk ontstellend nieuws zou te horen krijgen, dan kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich hierover zou informeren om uit te kunnen maken hoe ernstig de situatie is en welke impact deze op zijn eigen leven zou kunnen hebben.

2.4.12. Waar verzoeker stelde dat een medewerkster van zijn bedrijf vermoord werd op het moment dat hij beweerdelijk ondergedoken leefde in Sri Lanka blijft hij bij een loutere bewering. Verzoeker legde ter staving hiervan een krantenartikel voor, waaruit echter niet kan blijken dat S.R. werkzaam was in verzoekers bedrijf. Voorts noemt verzoeker S.R. zowel op de DVZ als op het CGVS steeds met een initiaal en niet met haar voornaam, wat erop wijst dat verzoeker S.R. niet persoonlijk kende doch enkel uit de pers, laat staan dat ze voor hem zou werken.

2.4.13. Daarnaast beweerde verzoeker nog dat ook zijn schoonbroer, die ook werkte in zijn bedrijf, problemen kreeg waardoor hij naar Australië moest vluchten. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker deze problemen niet kan toelichten (CGVS-verslag, p. 22). Voorts kan niet worden aangenomen dat verzoeker dat hij nooit bij zijn vrouw informeerde over de problemen van zijn schoonbroer (CGVS-verslag, p. 22), nu hij wel vernomen heeft dat zijn schoonbroer naar Thailand is gevlucht en werd geregistreerd door de Verenigde Naties (CGVS-verslag p. 22). De problemen van verzoekers schoonbroer zijn naar verzoekers zeggen, immers gerelateerd aan zijn eigen asielmotieven, waardoor enige betrokkenheid verwacht kan worden.

2.4.14. Wat betreft de aanvallen op verzoekers vrouw en dochter legde verzoeker geen eenduidige verklaringen af. Zo verklaarde hij dat zijn dochter op 15 juni 2017 werd aangevallen bij haar grootmoeder in Inuvil, waarna zij werd gehospitaliseerd en dat zijn vrouw vervolgens besloot met zijn dochter onder te duiken op het eiland Nedum (CGVS-verslag, p. 9). Op de vraag of dit al eerder was gebeurd, verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hetzelfde een eerste keer gebeurde toen hij nog in Wellawate, Colombo woonde, en een tweede keer in Jaffna (CGVS-verslag, p. 10). Later paste verzoeker zijn verklaringen aan en stelde hij dat zijn een eerste keer werd aangevallen op 29 januari 2016, waarna ze vertrok naar Nedum eiland, vervolgens na achttal maanden terugkeerde naar haar moeder, waar verzoekers dochter op 15 juni 2017 opnieuw werd aangevallen, en zijn vrouw opnieuw naar Nedum verhuisde (CGVS-verslag, p. 10). Geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen, gaf verzoeker aan dat zijn vrouw twee keer in Jaffna werd aangevallen, en verzoeker een keer in Wellawate, Colombo (CGVS-verslag, p. 10). Hij stelde uitdrukkelijk dat zijn vrouw nooit werd aangevallen in Wellawatte (CGVS-verslag, p. 11).

Later in het gehoor beweerde verzoeker echter opnieuw dat zijn vrouw ook werd aangevallen toen hij ondergedoken in Sri Lanka leefde, met name op het moment dat het leger hun huis doorzocht in Colombo (CGVS-verslag, p. 22). Dergelijke incoherente verklaringen over belangrijke zaken, met name de aanval op zichzelf, zijn vrouw en dochter, wat overigens tot de kern van zijn asielrelaas behoort, tonen aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten. Ook de vaststelling dat verzoeker, hoewel hij nog contact met haar onderhoudt via Viber, niet weet waar zijn vrouw precies onderduikt, noch bij welke vriend (CGVS-verslag, p. 10), ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

2.4.15. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn vrouw een eerste maal werd aangevallen op 29 januari 2016 en een tweede maal werd aangevallen op het moment dat het leger de gezinswoning onderzocht in Colombo. Hij stelt voorts dat zijn dochter werd aangevallen op 15 juni 2017 en dat hij zelf werd aangevallen in Wettawale. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift en louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.4.16. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoeker zonder problemen onder eigen naam en met eigen paspoort uit Sri Lanka is kunnen vertrekken. Dergelijke vaststellingen ondermijnen verzoekers problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten op fundamentele wijze. Bovendien legt verzoeker slechts een deel van zijn eigen paspoort voor, wat het redelijk maakt om aan te nemen dat hij bepaalde informatie in zijn paspoort tracht verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties.

2.4.17. De bij het CGVS voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet doen ombuigen. De geboortecertificaten, het huwelijkscertificaat, en verzoekers identiteitskaart vormen hoogstens een bewijs voor zijn identiteit, wat niet betwist wordt. Ook gekopieerde bladzijden van verzoekers echt en vals paspoort en zijn verblijfskaart in Duitsland kunnen zijn asielmotieven niet aantonen. Verzoekers vliegtickets en businesskaarten van hotels onderweg kunnen enkel zijn reisweg mogelijks ondersteunen, maar vormen geen bewijs voor zijn asielmotieven. Verzoeker legt stukken neer van geldtransfers via Western Union en een klacht bij de Belgische politie, wat geen betrekking heeft op zijn verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker krantenartikelen over MP Sr., de ontvoering van K.L. en K. en de moord op S.R. neerlegde, kan dit zijn betrokkenheid niet aantonen. Nergens in deze documenten worden verzoeker, zijn bedrijf of de bewuste video's vermeld. De foto's die waarop verzoeker met Sr. en L.K. aanwezig is op het verjaardagsfeest van verzoekers dochter staven enkel verzoekers mogelijks contact met deze politici, doch kunnen deze de beweerde feiten, met name dat verzoeker bezwarend beeldmateriaal aan hen zou hebben gelekt, niet aantonen.

2.4.18. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar het rapport van OSAR van 16 juni 2015, merkt de Raad op dat dit rapport in dezelfde lijn ligt als de (recentere) COI Focus "*Sri Lanka: Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018 - bij aanvullende nota neergelegd door verweerder. Uit de COI Focus blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Tevens blijkt dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden personen ook aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker een zakenman is met een lange ervaring en naar eigen zeggen veel connecties in Sri Lanka.

2.4.19. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren. Uit het geheel van het administratief dossier kan blijken dat verzoeker in België, net zoals eerder in Duitsland, een voorbereid verzonden asielrelaas aanbrengt.

2.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK